

Türkiye Birleşik Komünist Partisi
Merkez Komitesi İkinci Toplantısı
Bütün Parti Üye ve Örgütlerine Sesleniyor !

Değerli yoldaşlar,

10.03.89

Oldukça güç bir dönemden geçiyoruz. Geçmişte hiç görmediğimiz sorunlarla karşı karşıyayız. Ülkemizin kaderinde etkide bulunabilecek yepyeni bir mücadele başlattık. 12 Eylülcülüğün, geleneksel anti komünizmin, otoriter rejimin canevine vurduk. Bir çok çevrenin umutsuzluğa kapıldığı, pasif bir bekleyiş içine girdiği koşullarda, biz, adım adım da olsa, sancılı da olsa, koşulları değiştirmenin, demokratikleşmeyi geliştirmenin olanaklı olduğunu kanıtıyoruz.

Bu süreç aynı zamanda illegal çalışmadan legal çalışmaya geçiş süreci oluyor. Politik faaliyetimizi legal araçlarla yönlendirme ve yürütme yolunda adımlar atıyoruz. Burada birçok yeni durumla karşılaşyoruz. Kimi durumlarda sorunları el yordamıyla çözmek zorunda kalıyoruz. Potansiyellerimizi nasıl tam değerlendireceğimizi bulmak her zaman kolay olmuyor.

Hepimizin canlı bir şekilde yaşadığı gibi, aynı zamanda, sancılı bir yenilenme içindeyiz. Marksizim-Leninizm adına bugüne kadar öğrendiğimiz herşeyi gözden geçiriyor, ideolojide, politikada ve örgüt anlayışında yeni koşullara uygun görüşler geliştirmeye çalışıyoruz.

Yasallığı politik olarak kazanma, fiilen yasal çalışmaya yönelme, her alanda yenilenme süreci, bir yandan da parti içi birlik sürecinin derinleşmesi sürecidir. İki ayrı yapıdan gelen kadro ve örgütler şimdi birlikte çalışmaya başlıyorlar. Böyle bir şeyi ilk defa yaşıyoruz.

Bütün marksist çevreler bizim getirdiğimiz yeni görüşleri tartışıyor, fakat biz bu tartışmada yeterince aktif yer alamıyor, kendi programımızı gerektiği gibi ortaya koyamıyoruz. Parti içinde canlı bir tartışma ortamı çok yavaş geliyor.

Yoldaşlarımız bir çok fedakarlığı göze alıyor, yaratıcı çalışmalar yapıyor, fakat partimizin bütün gücünü seferber etmeyi bir türlü başaramıyoruz.

Temel zayıflığımız yönetim zayıflığıdır. Sistemli politika üretilmesi, politik faaliyetin yönlendirilmesi, örgütsel faaliyetin politik içeriğinin zenginleşmesi tam başarılamamaktadır. Liderlerimizin tutuklu bulunması ve Merkez Komitemizin coğrafi olarak birlikte bulunmaması, bu zayıflığın başlıca nedenleridir.

Değerli yoldaşlar,

Merkez Komitemizin İkinci Toplantısında bütün bu sorunlar ele alındı. Sizlerin bilgisine sunulan bir dizi karar alındı. Plenum, temel sorunlarımıza çözüm oluşturabilecek kararlar oluşturmayı başararak iyi bir gelişme ortaya koydu.

Eğer Merkez Komitesi Toplantısındaki sorunları açık ve kapsamlı bir şekilde ortaya koyma, çeşitli öneriler geliştirme ve sonuç alıcı mutabakatlara varma atmosferi bütün partiye aktarılabilirse, alınan kararlar da başarıyla yaşama geçecektir.

Bu güçlüklerimize ve eksikliklere karşın, geçtiğimiz dönemde önemli politik kazanımlarımız oldu. İki partinin birlik sürecini tamamladık, yeni bir program ve politika temelinde ülkemizin toplumsal yaşamında etkili ve güçlü bir komünist Partisi olma yolunda önemli adımlar attık. Yasallaşma mücadelemizle ülkemizin demokratikleşmesinde yepyeni bir dönemi başlattık. Partimiz ülkenin politik yaşamında giderek artan ölçüde açık kimliği ile aktif bir biçimde yer almaya başladı. Başkan ve Genel Sekreterimizin mücadelesi ve savunmaları kaba anti komünizmin geriletilmesinde önemli kazanımlar getirdi. Ve partimize kamuoyunda haklı bir saygı kazandırdı. Ulusal ve uluslararası planda etkili bir dayanışma hareketi yarattık. Bütün bu başarılarımızda gerçekçi politikamız, gelişmelere müdahale etmeyi ve etkilemeyi temel alan politik girişimlerimiz, bütün üye ve örgütlerimizin özverili mücadelesi belirleyici oldu. Şimdi plenum kararlarını yaşama geçirmek için Merkez Komitemiz, partimizin bu güç kaynaklarını daha büyük bir enerjiyle harekete geçirmenin zorunlu olduğuna inanıyor.

Bize gereken yeni bir TBKP'lilik bilinci ve ruhudur! Bu mücadelecisi, kararlı, gelişmelere müdahale edici, marksist harekete ülkemizde hak ettiği yeri kazandırmaya azimli bir partinin üyesi olmanın bilinci ve ruhudur. Bu, alçak gönüllü, birlikçi, yapıcı, mutabakatlar oluşturucu, başkalarının hak ve özgürlüğünü savunmayı ilke edinmiş bir partinin üyesi olmanın bilinci ve ruhudur. Bu, aktif, girişimci, katılımcı, partiye sahip çıkıcı, yanlışlara göz yummayan üyeler olma bilinci ve ruhudur.

Bu bilinç ve ruhla kaynaşmayı başarmamız, önümüze koyduğumuz gerçekten tarihsel görevleri çözenin tek güvencesidir. Merkez Komitemiz sizlere sesleniyor: **Birlik sürecini hızla derinleştirin, yeni yeni inisiyatifler geliştirin, bütün dikkatinizi dışa dönük çalışmaya yoğunlaştırın ! Bu güç dönemi ancak birbirimize kenetlenerek aşabiliriz.**

Komünist partisini legalde, geniş marksist güçlerle birlikte ve yeni politik anlayış temelinde kurmak, böylece ülkede politik güçler dengesinde hiç de önemsiz sayılmayacak bir değişiklik yaratmak gerçekçi bir hedef olarak önümüzde duruyor. Partimiz bunu başarabilir.

Hepinize yoldaşça selamlar, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

TÜRKİYE BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ

TBKP MK İkinci Toplantısı, sizleri en içten duygularla, sevgi ve saygıyla selamlar. Ne yazık ki, tarihsel kongremiz gibi Merkez Komitemizin bu ilk önemli toplantısı da sizlerin yokluğunda toplandı. Ama sizlerin TBKP'nin yasallığı için başlattığı mücadelenin her geçen gün genişleyen etkileri, boyunegmez kararlı tutumunuzla, bilinçle verdiğiniz sınavlar bizler ve bütün yoldaşlarımız için eşsiz bir güç kaynağı oluyor.

Partimiz çok karmaşık bir geçiş sürecinde, güç bir durumda bulunuyor. Ağır sorunlarla karşı karşıyayız.

12 Eylülcülüğe, geleneksel anti komünizme, otoriter rejime karşı demokratikleşme için mücadeleyi saptırılması güç bir yola sokan yasallaşma girişimimiz ortaya çok boyutlu olanaklar çıkardı. Ama biz henüz bütün potansiyellerimizi değerlendirebilir bir durumda değiliz.

Parti örgütlerinin birleşmesi, bir yandan da illegal çalışmadan legal çalışmaya yönelmeleri, ideolojik, politik ve örgütsel anlayışlarımızın yenilenmesi, öte yandan yasallaşma ve birlik konuları sorunsuz gelişiyor.

Ana sorunlarımızın başında ise yönetim faaliyetindeki zayıflıklarımızdır. Sizlerle birlikte çalışmamak, coğrafi bölünmüşlük ve politik yönetim alanındaki yetersizliklerimiz gelişmeyi bilinçli şekilde yönlendirmede gereksinimlere tam yanıt verememimize neden oluyor.

Merkez Komitesi Toplantısı bu sorunları açık ortaya koydu ve ayrıntılı tartıştı. Legalde, geniş marksist çevrelerle birlikte, yeni anlayış temelinde çağdaş bir komünist partisi kurma olanakları artarken, bu eksikliklerin giderilmesinin ne anlama geleceği, nasıl bir sorumluluk altında olduğumuz ortaya kondu.

Geniş tartışma ve mutabakat temelinde oluşan kararların sorunların çözüm yoluna işaret ettiği inancındayız.

Politik koşulların mücadelemizi daha da geliştirmek için elverişli olduğu görüşündeyiz. 1989 içinde elle tutulur sonuçlar alabiliriz.

Merkez Komitemizin kongre sonrasındaki bu ilk geniş ve kapsamlı toplantısı, sorunları ele alma ve çözüme ulaştırmada sergilediği birlikçi ve sorumlu tutumla bütün partiye örnek olmayı başarırsa, bu havayı bütün partiye taşıyabilirsek, önümüze koyduğumuz hedeflere de ulaşabiliriz.

Merkez Komitemiz aynı zamanda sizlerin bir an önce serbest bırakılması için ilk aşaması Mayıs sonuna kadar sürecek bir kampanya yürütmeyi kararlaştırmıştır. Bu sağlandığında TBKP'nin yasallaşması mücadelemiz ilk büyük başarısını elde etmiş olacaktır. Bunun için bütün yoldaşların her çabayı göstereceğinden emin olabilirsiniz.

Yoldaşça selamlarımızla

Türkiye Birleşik Komünist Partisi
Merkez Komitesi İkinci Toplantısı

bu kararları
TBKP Merkez Komitesi İkinci Toplantısı (Plenumu) yapıldı. Kongremizden sonraki bu en geniş toplantı, politik hedeflerimizin somutlanmasında, birlik sürecinin ilerlemesinde yeni bir adım oldu.

PB toplantıya sunduğu raporda çeşitli politik ve örgütsel sorunları ortaya koydu. Her bir sorun üzerinde yapılan geniş ve açık tartışma sonucunda bu sorunlarla ilgili kararlar formüle edildi.

MK'nin politik kararı, uluslararası ve ülkedeki durumun yasallaşma mücadelesini geliştirmeye elverişli olduğunu temellendiriyor ve ana politik hedefleri formüle ediyor.

Yasallaşma ile ilgili karar ve bunun yanısıra TSİP ile birlik çalışmaları üzerine karar, TBKP'nin legalitesini kazanmak için otoriter rejime karşı verilen mücadelenin gelişmesine paralel olarak, legal komünist partisini daha geniş marksist çevrelerle birlikte hazırlama olanaklarının arttığından yola çıkıyor. Birbirini tamamlayan bu iki doğrultuda 1989 hedeflerini somutluyor. Sargın ve Kutlu yoldaşlara özgürlük kampanyasına ilişkin karar bunları tamamlıyor.

Örgütsel konularla ilgili karar, partimizin yönetim sorunlarını çözmek ve parti örgütlerinin birleşme sürecini tamamlamak için yapılması gerekenleri ortaya koymaktadır.

Parti yayınlarının amaca uygun hale gelmesi için sorumlu organ ve yoldaşların alması gereken önlemler ayrı bir karar konusu olmuştur. Bu karar yalnızca ilgili birimlere ulaştırılacaktır.

Demokratikleşmenin başlıca kilit sorunlarından biri olan Kürt ulusal sorununda bu aşamada yapılması gerekenleri ele alan karar, bu alandaki eksikliklerimizi gidermede yardımcı olacaktır.

Merkez Komitesi Toplantısı ayrıca programatik yaklaşımlarımızı ve politikamızı geliştirmek için çeşitli konularda parti yayın organlarında tartışma açılmasını, bu konulardaki tartışmalara dışımızdaki ilerici güçleri de çekmek için çalışılmasını kararlaştırdı.

Kadın sorunundaki parti çalışmasını daha programlı bir hale getirmek için ve yayınların desteklenmesi için mali kampanya yürütülmesi için alınan kararlarla çalışmalar tamamlandı.

Merkez Komitesi Toplantısı ayrıca Parti Başkanımız Sargın yoldaş ile Genel Sekreterimiz Kutlu yoldaşa bir mesaj iletme ve parti birliğini güçlendirmek için bütün parti örgüt ve üyelerine seslenmeye karar verdi.

MK Toplantısının yapıldığı parti örgüt ve üyelerine ve sempatizanlara duyurulacak, kamuoyuna açıklama yapılmayacaktır.

Çalışmalarınızda başarı dilekleriyle

TBKP MK Politik Bürosu

P O L İ T İ K K A R A R

Uluslararası ortamdaki yeni çizgiler giderek belirginleşmektedir. İki sistem arasındaki ilişkiler çatışmadan işbirliğine doğru yönelmektedir. Sorunları karşılıklı görüşmeler yoluyla çözme eğilimi yerel çatışmalarda da güç kazanmaktadır.

Elbette dünya evimiz henüz süt liman olmuş, bütün insanlığın çıkarlarına uygun bir uluslararası ilişkiler sistemi oluşmuş değildir. Başlayan yumuşama süreci, henüz daha bir dizi gerginlikle yüklüdür ve gelişmenin yeniden gerginlik yönüne dönmesi de söz konusu olabilir.

Ama son bir-birbuçuk yıl içinde yumuşama yönünde atılan adımlar, nükleer silahsız, savaşız ve şiddetsiz bir dünya hedefinin, bir işbirliği dünyasının hayal olmadığını, bu uğurdaki mücadelenin sonuç alıcı olabileceğini göstermiştir. Bu mücadelede üzerimize düşenlere daha sıkı sarılmak gerektiği görülmektedir.

Son aylarda Sovyetler Birliği, Demokratik Alman Cumhuriyeti, Çekoslovakya, Bulgaristan ve Macaristan tek taraflı olarak asker sayısında, savunma harcamalarında ve tank sayısında indirime gitmişlerdir. Bu, Mart ayında başlayan Konvansiyonel İstikrar Görüşmelerinde iyi bir sonuç alınması için etkili olabilir.

Varşova Anlaşması Örgütü'nün bu adımlarına karşın, NATO'nun henüz bir silahsızlanma, silah indirimi konsepti yoktur. NATO'nun konseptleri hala, ne yazık ki, çeşitli alanlardaki silahların modernleşmesine ilişkindir.

Kısa menzilli taktik nükleer roketlerin modernleştirilmesi ABD tarafından NATO'ya kabul ettirilmek istenmektedir. Kimi NATO ülkeleri bu planı onaylamaktadır. Modernleştirilmesi istenen roketler Türkiye'de de bulunmaktadır. Hükümetin bu konudaki yaklaşımları çelişkilidir. Net ve açık bir tutum söz konusu değildir.

Mayıs ayında yapılacak olan NATO zirvesine kadar hükümet bu konuda kesin bir redetme tutumunu benimsemelidir. Bu konuyu gündeme getirmeli, geniş olarak üzerinde durmalıyız. Türkiye aynı zamanda NATO'nun bir silah indirimi konseptine sahip olması, bu konuda VAÖ'ne yanıt verebilir hale gelmesi için çaba göstermelidir.

Hükümetin Paris Kimyasal Silahlar Konferansındaki bu silahların yasaklanmasından yana tutumu olumlu olmuştur. Bu konuda Cenevre'de bütün ülkeleri bağlayıcı bir anlaşma yapılması için aynı tutumu sürdürmek gerekmektedir.

Bir başka nokta Viyana'da imzalanan Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı Üçüncü İzleme Toplantısı Kapanış Belgesi'nde kabul edilen yaklaşımların yaşama geçirilmesidir.

Bunların birincisi Konvansiyonel silahlardaki indirimle ilişkindir. Bu görüşmelerde Türkiye dikkatli bir tutum almalıdır, Bir kere, kimi NATO ülkelerinin Türkiye'nin kanat ülke olarak görüşme dışı bırakılması görüşü kabul edilmemelidir. İkinci olarak, Türkiye silah indiriminden yana açık olmalıdır. Özellikle Savunma Bakanının "Türkiye silah indirimi bakımından önce batılı müttefiklerinin ulaştığı noktaya ulaşmalı ondan sonra indirimi düşünmelidir" sözleri kaygı vericidir. Türkiye savunması için yeterli, makul bir düzeyde silah sahibi olma anlayışını benimsemediği sürece, çok şey kaybedecektir. Batılı ülkelerden silah dilenmeye devam edilecek, silah alabilmek için politik, ekonomik bir dizi ödün verilecek, kalkınmadan kısılan fonlar silahlanmaya akıtılmaya devam edilecek ve silahsızlanma süreçlerinde, dolaşısıyla genel olarak dünya işlerinde olumlu bir rol oynamamıştır.

Türkiye'nin silah indirimi görüşmelerinde, silahsızlanma konularında olumlu bir tutum alması için çaba göstermek ülkenin politik yaşamında 12 Eylülcülük'ün etkisizleştirilmesine de katkıda bulunacaktır.

Burada Viyana Belgesi'nin ikinci yaklaşımı gündeme gelmektedir: İnsan hakları konusu. Viyana Belgesi başarılı bir şekilde silahsızlanma ile insan haklarını ilişki içinde ele almıştır. Altında Özal hükümetinin de imzası olan belgede yer alan insan haklarının bir bütün olarak ülkemizde bir an önce yaşama geçmesini talip etmek her barışseverin, her demokratın hakkıdır.

Ege ve Kıbrıs konularında ilk başta oluşan olumlu, yapıcı atmosfer gelişmemektedir. Burada görüşmeler yolunun benimsenmiş olması başlı başına bir olumluluk olmakla birlikte, her an bunu bozucu provokatif gelişmeler tehlikesi yok değildir. Görüşmelerde yol alınabilmesi için biz karşılıklı çıkarların gözetilmesi ilkesinin benimsenmesini, tarafların kendi görüşlerinin karşı tarafca aynen kabul edilmesini beklememesini, ilgili bütün tarafların kabul edebileceği çözümler aranmasını öneriyoruz.

Son dönemde Türkiye'de insan haklarının durumu ile Türkiye'nin dış politik ilişkileri arasında doğrudan bir ilişki kuruldu. Hükümet dış politik amaçlarına ulaşmasının, insan hakları konusundaki olumlu gelişmelerle düz orantılı olduğunu görmektedir.

Bu gelişmenin bir nedeni, uluslararası atmosferdeki genel olumlulaşmadır. Bu bağlamda insan hakları daha çok dikkat merkezinde yer alıyor. Barış bilincinin gelişmesi, insan haklarını savunma bilincinin gelişmesiyle birlikte oluyor. Barış ve demokrasi problemleri dünya çapında içiçe geçiyor. Aynı zamanda insan hakları konusu sistemler arası yarışmada merkezi bir yer kazanıyor.

Bunların sonucunda Türkiye'deki insan hakları konusu uluslararası demokratik kamuoyunun Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma eylemleri kadar hükümet politikalarının da konusu olmaktadır.

Bütün bunlar uluslararası koşulların demokrasiyi kazanma mücadelesi açısından elverişli olduğunu ortaya koymaktadır.

Şimdiye kadar olduğundan daha geniş güçlerle, Batılı hükümet çevrelerine kadar uzanan güçlerle ilişki kurmayı gündemimize almalıyız. Demokratik bir Türkiye bütün dünya ülkelerinin çıkarınadır.

Uluslararası durum ve geride bıraktığımız dönemde geliştirdiğimiz uluslararası ilişkiler, şimdi daha geniş güçlerle ve daha sistemli bir çalışma içine girmemiz için elverişlidir.

Önümüzdeki dönemde bu ilişkileri, 141-142'nin kalkması, TBKP liderlerinin serbest bırakılması, KP'nin legal kurulmasının yanısıra Kürt ulusal sorununun çözümüne de dayanışma kazanma hedefine yöneltmeliyiz. Bunun koşulları oluşmuştur. Sorun sistemli bir çalışma yapmaktır.

İ ç P o l i t i k a

Programımızda demokratikleşmeyi her şeyin başına almamız, her şeyi ona bağımlı kılmamızın ne kadar doğru olduğu son gelişmelerle daha da açık ortaya çıktı.

Sargın ve Kutlu yoldaşların ülkeye dönüşüyle birlikte başlayan yeni dönemde, ülkemizde insan haklarının daha bir cesaretle savunulmaya başladığına tanık oluyoruz. Türkiye'nin demokrasiye tam geçmesi için önünde daha yapması gereken bir çok şey olduğu tartışma götürmüyor.

Demokratikleşme yönündeki genişleyen ısrar 12 Eylülcü çevrelerin karşı koyuşuyla karşılaşılıyor. Cezaevlerindeki baskılar, sol basına uygulanan sindirme operasyonu, Kürt halkı üzerindeki terör, 141-142 konusunun gündeme gelmesini uzatma taktiği, 12 Eylülcülüğün demokratikleşme karşısındaki direnişinin boyutlarını göstermektedir.

Militarist, geleneksel otoriter çevreler, Mafya başları, hayali ihracatçılar, ANAP içindeki en gerici çevreler, antikomünist, şovenist odaklar, soğuk savaş ve gerginlik yandaşları, demokratik istemlerin gerçekleşmesini önlemeye çalışıyorlar. Bunlar, yasadışı yollardan, keyfi yol ve yöntemlerle elde ettikleri ekonomik ve politik mevzileri yitirmek istemiyorlar. Bu çevreler aynı zamanda dış politikada gerçekçi adımlar atılmasına, askeri harcamalarda indirim yapılmasına ve politikanın belirlenmesindeki kendi rollerinin azaltılmasına da karşı çıkıyorlar.

Ekonomik politikada, devletin yeniden düzenlenmesinde, dış politikada uluslararası ve yerli tekellerin çıkarları doğrultusunda günün gereklerine uygun kimi adımlar atmak durumunda olan hükümet çevreleri ile 12 Eylülcüler çevreleri arasında zaman zaman çatışmalar da olmaktadır.

Ne ki, 1982 Anayasasında kendine sağladığı antidemokratik olanaklardan yararlanmayı sürdüren hükümet 12 Eylülcülüğe karşı açık bir tutum almamakta, demokratikleşmenin kilit sorunlarının çözümüne yönelmemektedir.

Parlamentodaki muhalefet partileri hükümet ile 12 Eylülcüler çevreleri arasındaki çatışmadan demokrasi yönünde yararlanmamakta politikalarını kısır bir karşı çıkış mantığına dayandırarak daha çok hükümeti zayıflatmak üzerine kurmaktadır. Bu ister istemez 12 Eylülcülüğün hükümet-muhalefet çatışmasının ardına gizlenebilmesi için olanak yaratmaktadır.

Öte yandan ANAP hükümetinin parlamenter demokrasinin kurallarını hiçe sayan yöntemlerle kendi konumlarını pekiştirmeye yönelmesi, durumu daha da ağırlaştırmaktadır.

Bütün bunların sonucunda politik kamplaşmanın demokrasiden yana olanlarla ona karşı olanlar şeklinde belirginleşmesi bir çok durumda güçleşmektedir.

Deneyimimiz göstermiştir ki, sol güçler demokrasinin öteki tutarlı güçleri demokratikleşmenin temel sorunlarında harekete geçerlerse, ANAP hükümetini olduğu gibi, büyük ve tekelci sermayenin önemli kesimlerini de bu doğrultuda etkilemek olanaklıdır. 12 Eylülcülük yalıtlanabilmektedir. ANAP hükümetinin etkilenme derecesi ise demokrasi güçlerinin etkinlikleri ve uluslararası dayanışmanın boyutlarıyla düz orantılıdır.

Bunların ışığında şunu söyleyebiliriz: Bize, demokratikleşmenin kilit sorunların gündeme getirici, politik kamplaşmayı demokrasi sorunu çevresinde odaklaştırıcı ve hükümeti buraya zorlayıcı bir eylem çizgisi gereklidir. Daha doğrusu solun böyle bir çizgi benimsemesini sağlamak ana sorun olmaktadır.

Ülkede istikrar yoktur ve istikrarsızlığı artırabilecek faktörler işlenmektedir: Ekonomik durumun nasıl gelişeceği belirsizdir. 1988'in ikinci yarısında başlayan, inşaat sektöründeki ve sanayideki daralma eğilimi devam edebilir. Bütçenin % 25'ine varan açık ile TL'nin sürekli değer yitirmesi enflasyon hızının önemli ölçüde indirilmesini olanaksızlaştırmaktadır. Gerçek ücretlerdeki iniş sürmektedir. Ekonomideki son yıllardaki küçük sayılmayacak büyüme hızlarına rağmen, yüksek tekel karları ve dış borç ödemeleri ile askeri harcamalar, halkın durumunda olumlu bir gelişme sağlanmasını engellemektedir.

Halkın hoşnutsuzluğunu ifade edebilmesinin, görüşlerini dile getirmesinin olanakları son derece kısıtlanmıştır. Sendikal kısıtlamalar, basın özgürlüğünün, toplantı ve yürüyüş, dernekleşme vb. haklarının kuşa çevrilmiş durumu sürmektedir. Halk ancak seçimlerde sözünü söyleyebilmektedir. Fakat burada hem tercih olanağı 141-142 vb. yasalarla ve daha bir çok engelle kısıtlanmıştır. Hem de halkın sözü parlamentoya çarpık yansımaktadır. Nisbi temsil bir yana, klasik çoğunluk sistemi bile terkedilmiş, azınlığa çoğunluğa hükmetme olanağı veren şimdiki sistem getirilmiştir. Halkın çoğunluğu sözünü söylemenin bir işe yaramadığını düşünmektedir.

Cumhurbaşkanlığı seçimini böyle içinden çıkılmaz hale getiren de büyük ölçüde mevcut seçim sistemidir. Eğer adil bir şekilde oluşmuş bir parlamento olsaydı, onun kendi kuralları içinde seçeceği bir cumhurbaşkanı benimsenebilirdi. Şimdi ise ANAP'ın meclisteki çoğunluğu ancak üçte bir halk oyuna dayandığı için, gerek iktidarı paylaşma tutkularından vazgeçmeyen militarist çevreler ve geleneksel-otoriter kesimler, gerekse SHP ile DYP, ANAP'ın cumhurbaşkanını belirleme hakkını tartışmaktadır. Bu konu kendi başına bir istikrarsızlık kaynağı olmaktadır.

Amerikan yönetiminin de cumhurbaşkanlığı konusunda etkide bulunmaya çalıştığı görülmektedir.

Bütün bunlar, üzerinde herkesin mutabakata vardığı demokratik kurallara göre işleyen, olağan bir yapıya sahip demokratik kurumlara ulaşmanın ne kadar önemli olduğunu bir kere daha göstermektedir. Parti programımızın parlamentonun üstünlüğü, halkın katılımı ve politik güçlerin mutabakatına ilişkin yaklaşımları daha da geliştirilerek gündeme getirilmelidir.

Belki ilk bakışta iddialı gibi gelebilir, ama şunu belirtmek istiyoruz. Türkiye'nin izleyeceği yol sol güçlerin tutumuna bağlıdır. Özellikle de SHP'nin solundaki güçlere. Sorunlar bu güçlerin demokratikleşmenin ısrarlı takipçisi olabilmeleriyle aşılacaktır. SHP'nin rolü olmadan demokratikleşme gerçekleşemez. Bunun için SHP'nin sağındaki güçlerin de rolüne ihtiyaç vardır. Ama deney göstermiştir ki, demokratikleşmenin kilit sorunlarını gündeme getirecek, bu sorundaki gelişmeleri takip edecek, dayanışmayı örgütleyecek, böylece sorunun gündemde kalmasını dolayısıyla öteki politik güçlerin soruna el atmasını sağlayacak olan aydınlar ve Marksist güçlerdir.

Marksist güçler tek başlarına hiçbir sorunu çözecek durumda değildir. Yasal örgütlenme, yayın yapma hakları bile güvence altında değildir. Ama toplumsal gelişmenin nesnel olarak gündeme aldığı demokratikleşme sorunlarını öne çıkarmayı az güçlerine rağmen başarılılarsa, olayın kendisi bir çok yeni dinamik yaratmakta, yeni politik boyutlar kazanmaktadır. Sonuçta marksist güçlerin konumları da gelişmektedir. Önemli olan sorunu kamuoyunun yabancılamayacağı, benimseyebileceği biçimde gündeme getirebilmek, öteki güçlere

olaya sahip çıkabilme olanağı yaratabilmektir.

Sola yönelik geniş çaplı bir saldırı pek olanaklı görülmemektedir. Bunun politik ortamı şu anda yoktur. Sol şimdi ne kadar aktifleşirse, o kadar önemli bir rol oynayabilir.

Demokrasi mücadelesinin kilit sorunları aynı zamanda solun kendi öz çıkarlarıyla ilgili sorunlardır:

- 141-142-163'ün kaldırılması, komünist partisinin özgürlüğü,
- Kürt halkının varlığının tanınması, devlet terörünün sona ermesi,
- Sol basınının özgürlüğü,
- İşkenceye son verilmesi,
- Genel politik af, cezaevlerindeki durumun düzeltilmesi, idam cezalarının kaldırılması,
- Politik göçmenlerin özgürce dönüşü, yurttaşlık haklarının iadesi,
- DİSK'in açılması, mallarının iade edilmesi....

Bu konuları her fırsatta ne kadar çok sol çevre gündeme getirirse, mücadele o kadar genişleyecektir. Bu konulardaki ortak ya da paralel eylemler sol güçlerin işbirliğinin güçlenmesine de katkıda bulunacaktır.

Yerel seçimler, daha sonra cumhurbaşkanı seçimine kadar geçecek dönemde oluşacak ortam, bu temel sorunların sol tarafından gündeme getirilmesi için kullanılmalıdır.

Önemli Politik gelişmelerdeki tutumumuz

Yerel seçimler yaklaşıyor. Bu seçimlerin politik durumda köklü değişikliklere yol açmasını beklemek doğru olmayacaktır. Fakat bu seçimler sol güçlerin etkinliklerini artırabilmeleri için olanak sağlamaktadır. Partimize ve öteki sol güçlere önemli görev düşmektedir. Parlamentodaki partiler seçim kampanyasını daha çok sen-ben kavgası şeklinde götüreceğe benzemektedir. Bu durumda demokratikleşmenin temel sorunlarını seçim platformuna getirmek, özellikle yerel demokrasi fikrini halka tanıtmak, yerel yönetimlerin demokratikleştirilmesi istemini seçmenlere benimsetmek için çalışmak sol güçlere düşmektedir.

Sol güçler ancak işbirliği yaparlarsa bu görevlerin üstesinden gelebilir. Yerel düzeyde solun işbirliğini geliştirmek için girişimde bulunmalıyız. Bu işbirliğinin içeriği her yerel birimde olanaklı en geniş sol güçlerin ne yapacaklarına birlikte karar vermelerini ve bunu uygulamalarını sağlamak olmalıdır. Her yerde farklı tutumlar alınabilir, farklı adaylar desteklenebilir, sol güçler kendileri de aday gösterebilir. Önemli olan sol potansiyelin bütün olarak ortaya konabilmesi ve demokratikleşmenin sorunlarının politik tartışma gündemine getirilmesidir.

Cumhurbaşkanı seçimi konusunun istikrarsızlığı daha da artırmasının önüne geçmenin en sağlam yolu parlamentonun demokratik, adil bir seçim yasası temelinde yenilenmesi ve yeni cumhurbaşkanının yeni parlamentodaki partilerin demokratik bir mutabakatı temelinde oluşmasıdır. Partimiz şimdiki sorunlu durumun, hem 12 Eylül döneminden bütünüyle çıkılmamış olmasıyla, hem de anti-demokratik seçim yasasıyla bağlı olduğunu kamuoyuna açıklamalı ve bu temel öneriyi getirmelidir.

Yerel seçimler eğer ANAP oylarında % 30'a kadar inen bir düşme getirirse, bu öneri en güçlü şekilde gündeme gelmelidir.

ANAP, oy oranını koruduğu durumda, büyük bir sorumluluk altına girecektir. ANAP'ın öteki politik güçleri dikkate almadan cumhurbaşkanını tek başına belirleme hevesine kapılması, istikrarsızlığı son derece artıracaktır. Bunun altını çizerek, Evren'in cumhurbaşkanlığının uzatılmasını isteyen çevrelerin formülü benimsenirse sorunlar çözülmüş değil ertelenmiş olacaktır. Böylesi formüller önerenler, parlamentodaki üç partinin bütün toplumun kabul edebileceği, en azından kimsenin açık karşı çıkamayacağı bir aday, daha doğrusu bir politik anlayış üzerinde mutabakata varmaya niyetli görünmemelerinden cesaret almaktadırlar.

Türkiye'nin kendine yeni bir cumhurbaşkanı seçemez duruma gelip, Evren'in görev süresini uzatmak zorunda kalması, Evren bir ihtimal kimi son açıklamalarına uygun davranıp demokratikleşme yolunda atılacak adımları destekleyecek bile olsa, acıdır, çünkü bu kaçınılmazlıkla 12 Eylül darbesinin ve 1982 referandumunun sonuçlarının onaylanmış olması anlamına gelecektir.

Biz o nedenle üç partinin demokratik bir mutabakata varmasını bugünkü koşullar aynı kaldığı durumda en iyi çözüm olarak görüyoruz.

Bu yıl Türk-İş kongresi vardır. sendika şubelerinin kongreleri şimdiden başlamıştır. Bu yıl aynı zamanda 600 bin işçi için toplu sözleşme yılıdır.

Sendika kongrelerine nasıl yaklaşmalıyız?

Bir kere bu kongrelerde demokratik sendikacılığın programatik görüşlerinin ortaya konması gerekmektedir. Böylesi programlar ortaya konup, mümkün olan en geniş güçlerin bunların çevresinde birleşmesi amaçlanmalıdır. Elbette bu tür programatik yaklaşımlar geniş sol ve demokratik çevrelerin işbirliği ile özellikle tabanın görüşleri temelinde hazırlanmalıdır. Aşağıdan yukarı bir "demokratik sendikacılık anlayışının belirlenmesi, oluşturulması hareketi" oluşabilir.

Böylesi bir hareket, mevcut yönetimlerin faaliyetlerinin son kongre kararları ve kendi açıklamaları temelinde değerlendirilmesi, gerektiğinde eleştirilmesi ile birleştirilmelidir.

Sendika üyelerinin desteğini almış adayların, demokratik sendikacılık programlarını uygulamak için aday olanların, geniş güçlerin işbirliğini savunan adayların işbaşına gelmesini desteklemeliyiz.

Şimdiden fabrikalarda, işyerlerinde, sendika şubelerinde, yayın organlarında, işçilerin sorunlarına ilgi duyan aydınların ve politikacıların da katılacağı geniş bir tartışmanın yürütülmesi için çaba harcamalıyız: 1990'lı yıllarda nasıl bir sendikal çalışma yürütülmelidir? Sendikal mücadele anlayışı nasıl yenilenecek? İşçiler ve sendikacılar Türk-İş kongresine böyle bir tartışmanın sonuçlarıyla gidebilirlerse sendikal hareket yeni perspektifler kazanabilir.

Partimiz ise özel olarak yeni politik stratejinin, yeni anlayışın sendikal mücadele alanına uygulanması, buna uygun yeni sendikal anlayışlar geliştirilmesigöreviyle karşı karşıyadır. Bu sendikal hareketi etkileme olanaklarımızı artıracaktır.

10.03.89

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARASTIRMALARI
TÜSTAV

**YASALLAŞMA MÜCADELEMİZİN DOĞRULTUSU VE
ÖNE ÇIKAN GÖREVLER ÜZERİNE KARAR**

Sargın ve Kutlu yoldaşların ülkeye dönüşüyle hızlanan komünist hareketin legalitesinin kazanılması için mücadele, ülkemizin demokratikleşmesi doğrultusunda önemli kazanımlar getirdi. Bu sorun egemen güçlerin gündemine sokulabilirdi ve çözülmesi gereken sorunlar listesinde ön sıralara doğru çıkıyor. Evren ve hükümet, yasal bir komünist partisi gerçeğini kabul etmek durumunda kaldı. Geniş politik güçler, komünist partisinin yasal olarak kurulması istemini destekledi. Toplumda, yasal bir komünist partisinin, gerçekten çoğulcu bir demokrasinin olmazsa olmaz koşulu olduğu düşüncesi güç kazandı. Sargın ve Kutlu yoldaşın girişimiyle gelişen süreçte, soyut bir komünist partisi yerine partimiz TBKP, önderleri, onların mücadelesi ve savunduğu görüşlerle somut bir varlık olarak, toplumsal yaşamda açık kimliği ile yer almaya başladı. Kaba anti komünizm önemli ölçüde geriletildi. Komünist hareketin legalitesinin kazanılması için mücadele, ülkemizde düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne konan sınırların kaldırılması ve demokrasinin kazanılması mücadelesinin daha da güçlenmesine katkıda bulundu. Yürüttüğümüz mücadele, partimizin bütün gücünü ve potansiyellerini harekete geçirmedeki önemli zayıflıklara karşın, bugün ülkemizde komünist hareketin legalitesinin kazanılması, çok daha reel ve yakın bir hedefdir.

Bu değerlendirmeden yola çıkarak TBKP Merkez Komitesi 2.Toplantısı, önümüzdeki süreçte komünist hareketin legalitesini kazanma mücadelesini güçlendirmek ve sonuç alıcı bir aşamaya yükseltmek için, onun gelişme doğrultusunu ve öne çıkan görevlerimizi somutlamanın gerekli olduğuna inanıyor. Bu bağlamda, içinde bulunduğumuz mücadele evresinin başlıca özelliklerini belirlemek önem taşıyor.

1- Egemen güçlere karşı TBKP'nin yasallığı için mücadele sürüyor ve bu mücadeleyi, partimizin ana politik eylem hattı olarak daha da güçlendirmek görevi önümüzde duruyor. Somut olarak bu görev, yeni yeni içine girdiğimiz sürecin, TBKP'yi fiilen yasal bir parti olarak politik yaşamda yer alması doğrultusundaki faaliyetin hızlandırılmasıdır. Bu politik faaliyetin başlıca 3 yönü bulunmaktadır.

Birincisi, egemen güçleri ve hükümeti, yasal komünist partisi kurma hakkının kazanılması için mücadeleyi güçlendirerek sıkıştırmaya devam etmektir. Bu bağlamda Demokrasi Kurultayı girişimini desteklemek, geniş güçlerle 141-142 ve 163. maddelerin kaldırılması için kampanyayı güçlendirmek, TBKP'nin yasallaşması mücadelesinde önemli bir adım olarak "Sargın ve Kutlu'ya özgürlük" belgisiyle yoldaşlarımızın serbest bırakılmasına yönelik bir kampanya örgütlemek öne çıkan görevler olmaktadır.

İkincisi, demokrasi mücadelesinin her alanında (Kürt ulusal sorunu, insan hakları, gençlik, kadın sorunu vb.) TBKP olarak açık politik kimliğimizle yer almaktır. Buna bağlı olarak, "başkalarının özgürlüğü için" ön saflarda mücadele etmek ve dışımızdaki güçlerin yürüttüğü demokrasi mücadelesi ile aktif bir dayanışma içinde olmak öne çıkan görevler olmaktadır.

Üçüncüsü, partimizin programını, görüşlerini geliştirdiğimiz yeni politik düşünce ve parti anlayışını sürekli açıklamak ve yaygınlaştırmaktır. Bu bağlamda parti programının basılması ve geniş dağıtımının örgütlenmesi, Adımların güçlendirilmesi ve sol örgütlerle, dergilerle, aydınlarla, partilerle, kamuoyunda etkili çeşitli örgüt ve kişilerle, TBKP olarak düzenli ilişkiler kurulması ve somut bir diyalog yürütülmesi öne çıkan görevler olmaktadır.

Bu alandaki politik faaliyetimiz, parti örgütlerinin legal alana yönelmesinin hızlandırılması, parti örgüt ve üyelerinin politik kimliklerini açıklayan etkinliklere daha çok yönelmeleri sağlanarak güçlenebilir. Buna bağlı olarak partimizin görüşlerini kamuoyunda açıklayacak, değişik örgüt ve kişilerle ilişkilerini kuracak ve değişik platformlarda partiyi temsil edecek bir heyet olarak çalışacak sözcülerin ortaya çıkması, bunlara paralel olarak yurtdışındaki parti yönetiminin adım adım ülkeye kaydırılması ve MK'nın bir çok kanaldan sözünü sürekli söyleyebilir, duruma gelmesi planlanmalıdır.

2- İçinde bulunduğumuz dönemin bir diğer özelliği, yasal komünist partisi kurma hakkının kazanılmasının daha reel bir hedef haline gelmesiyle birlikte, yığınsal, demokratik ve yasal bir komünist partisinin kuruluşunu, geniş marksist güçlerle birlikte hazırlama çalışmasını bugünden başlatmak amacıyla yeni olanakların ortaya çıkmasıdır. Partimizin TBKP'den ibaret olmayan yığınsal, demokratik ve yasal komünist partisini, başta TSİP olmak üzere, olanaklı en geniş marksist aydın ve çevrelerle birlikte kurmayı amaçlaması, komünistlerin birliğinin sağlanması, çağımızın ve ülkemizin gereksinimlerine yanıt verecek güçlü ve toplumsal yaşamda etkin bir komünist partisi kurulması hedefimizle bağlıdır. Yasallaşma mücadelemizin bu yönü, yığınsal, demokratik ve yasal komünist partisini hazırlamaya yönelik olarak yürütülecek çalışmaları somutlamaktadır.

Bu hazırlık çalışması herşeyden önce yöneldiği amaçlar açısından açık bir politikaya dayanmalıdır. Bu politikanın başlıca unsurları şunlardır:

Birincisi, yığınsal, demokratik, yasal bir komünist partisini hazırlama çalışmaları birlikte yürütmeyi amaçladığımız güçlere, yasal komünist partisi kurma hakkının kazanılması mücadelesine bağlı olarak, TBKP'nin yasallığı için mücadeleyi kararlı bir biçimde sürdüreceğimiz açıklanmalıdır.

İkincisi, partimizin, yığınsal, demokratik, yasal bir komünist partisini başta TSİP olmak üzere, olanaklı en geniş marksist aydın ve çevrelerle birlikte kurmayı amaçladığımız açıkça deklare etmelidir. Yasal komünist partisi

kurma hakkı kazanıldığında, TBKP'nin böyle bir parti içinde yer almak isteyen herkesle, eşit koşullar altında kuruluş çalışmalarına katılacağı açıklanmalıdır. Komünist hareketin önündeki yasakların kaldırılması için birlikte mücadele yürütmeye hazır olduğumuz belirtilmelidir.

Üçüncüsü, yığınsal, demokratik ve yasal komünist partisinin, hazırlık çalışmalarında yer alan bütün tarafların katılacağı, program, tüzük ve parti anlayışı üzerine yürütülecek tartışma süreci içinde oluşacak ortak mutabakat temelinde kurulabileceği belirtilmelidir. Yasal komünist partisi kurulduktan sonra, illegal örgütsel yapıların kalmamasını savunduğumuz açıklanmalıdır.

Bu politikamıza bağlı olarak yığınsal, demokratik ve yasal komünist partisini hazırlamaya yönelik yürütülecek çalışmalar somutlanmalıdır. Bu bağlamda partimiz TBKP, politikasını kamuoyunda açıkca deklare etmeli ve bunu TSİP'e ve olanaklı en geniş marksist aydın ve çevrelere yazılı ve sözlü olarak iletmelidir. Biz isteyen herkesle yığınsal, demokratik ve yasal bir komünist partisini hazırlama çalışmalarına başlayabileceğimizi, TBKP'li kimliğimizle kurulacak ilişki ve diyalog süreci içinde açıklamalıyız. Hazırlık çalışmaları kapsamında, bir yandan 141,142 ve 163.maddelerin kaldırılması için ülke çapında etkin bir kampanyanın örgütlenmesini birlikte desteklemek, diğer yandan program, tüzük ve parti anlayışı üzerine marksistler arasında geniş bir tartışma platformunu birlikte örgütlemek önerilmelidir. Bu tartışma platformu, yığınsal, demokratik ve yasal komünist partisini hazırlama amacını deklare eden, ortak bir açıklama temelinde biraraya gelecek kişilerden oluşan, bir girişim tarafından örgütlenmesi yararlı olabilir. Bunun olanaklı olmadığı koşullarda, düzenli bir diyalog ve işbirliği süreci içinde, çeşitli yayın organlarının sağlayabileceği olanaklar ve bir dizi panel, açık oturum vb. etkinlikler aracılığıyla örgütlenebilir.

Yığınsal, demokratik, yasal komünist partisini, geniş marksist güçlerle birlikte hazırlama yönünde atılacak her adım komünist hareketin legalitesinin kazanılması mücadelemizi güçlendirecektir. TBKP'nin yasallaşması mücadelesinde her kazanım, daha geniş marksist güçlerin, yasal komünist partisini hazırlama sürecine katılmasına yardımcı olacaktır. Her eylemi dışımızdaki olanaklı en geniş çevreyle birlikte örgütlemeye, eski hegemonyacı yaklaşımlardan uzak durmaya ve sadece kendi gücümüzü harekete geçirmek durumunda kaldığımızda da bu eylemin demokrasiyi kazanma amacıyla bağını açıkca ortaya koymaya ve eylemi toplumsal açıdan haklı ve meşru bir zeminde yürütmeye özen gösterilmelidir.

TBKP Merkez Komitesi 2.Toplantısı, belirlediği yasallaşma mücadelemizin ana doğrultusu temelinde, öne çıkan görevlerin yaşama geçirilmesini sağlamakla Politik Büroyu görevlendirir. Aldığı bu karar ışığında bütün parti örgütlerini, kendi sorumluluk alanlarında kararın uygulanmasıyla ilişkin öncelikli görevleri belirlemek ve önlerine somut hedefler koyarak zaman takvimine dayalı bir çalışma yürütmekle görevlendirir.

20 milyonu aşkın Kürt nüfusunun yarısından çoğu Türkiye Kürdistanı'nda yaşamaktadır. Gerek İran ve Irak, gerekse Türkiye Kürdistanı'nda Kürt ulusu, ulusal demokratik hakları için mücadele etmektedir. Her üç devlet de, Kürt halkının mücadelesini zor kullanarak baskı altında tutmaya çalışmaktadır. Bu durum, ulusal sorunu daha da keskinleştirmekte, bölgede barışın önüne engel olarak dikilmektedir. Bu engelin kalkması, bütün bölge halklarının çıkarınadır. Kürt sorununun politik yoldan çözümü, bölgeyi barış ve istikrarla kavuşturmada önemli işlev görecektir.

12 Eylül, Kürdistan'da devlet terörünün, baskı mekanizmasının kalıcılaşmasına yöneldi. Kürdistan'da, geçmişten farklı yeni bir statü ortaya çıkıyor. Olağanüstü hal bölge valiliği, özel kolordu, köy koruculuğu vb. kurumlar oluşturulan statünün başlıca dayanak noktalarıdır. Zaten varolan baskıcı, ırkçı, milliyetçi uygulamalar, şimdi açık ve yoğun devlet terörüyle sürmektedir. Şimdi de öteki bölgelerden farklı olarak Türkiye Kürdistanı'nda rejimde hiç bir yumuşama görülmemekte, 12 Eylül burada aynen sürmektedir.

Bütün bunlara karşın, devletin, Kürt halkının varlığını red ve inkar eden resmi görüş ve politikası, artık işlevli olmamakta, yürütülememektedir. Bu görüş ve politikanın etkisizleşmesi, Kürt halkının varlığının tanınmasını toplumsal bir gereksinim haline getirmektedir. Yasaklama ve zorbalıkla gerçeğin üzerinin örtülemeyeceği anlaşılmaktadır.

Daha önemlisi gerçek, gittikçe daha çok sayıda politikacı, toplumsal ve demokratik örgüt temsilcisi, aydın, bilim ve kültür adamı tarafından görülmektedir. Kürt ulusal sorunu karşısında artık susulamamaktadır. Kürt sorununda adım atılmadıkça, demokrasinin kazanılamayacağı görüşü, ağırlık kazanmaktadır. Kısaca, Kürt sorunu, insan hakları ve demokrasi mücadelesinin ana sorunlarından birisi olarak öne çıkmaktadır.

Öte yandan Kürt halkının gelişen ulusal ve sosyal bilinci, nitelikçe yeni bir hareketlenmeye yol açmaktadır. Kürt egemen çevreleri de bu artan ulusal hareketliliğin içine girmeye yönelmişlerdir. Bu olumlu gelişmenin yanısıra Kürt aydınları da toplumsal bir güç olarak öne çıkmaktadır. Eskiden çok farklı olarak Kürt ulusal hareketi ile demokrasi güçlerinin ilişkileri üzerinde durulmaktadır. Ama aynı zamanda, Kürt ulusal hareketi içinde bağımsız bir yol izleme eğilimleri güçlenmektedir.

Bu durumda partimiz, Kürt halkının ulusal ve sosyal amaçlı bütün hareketleriyle ilişki içinde olmanın yol ve biçimlerini aramak ve bulmaya çalışmalıdır. Kürt ulusal güçlerinin kendi aralarındaki birlik eğilimlerinin güçlenmesine çalışmalıyız. Kürt ulusal örgütleriyle demokrasi güçlerini yakınlaştırmalı, aralarındaki ilişkileri iyileştirici bir işlev görmeliyiz.

28 Bu süreç boyunca, partimiz, Kürt sorununu adil, demokratik, barışçı bir çözüme kavuşturmak, bu çözüm yolunu açmak için Kürt halkının varlığının tanınmasını ve devlet terörünün sona ermesini, Kürt dili ve kültürü üzerindeki yasakların kalkmasını ve Kürt ulusal hareketlerinin legal platformlara sahip olmasını savunacak, somut olarak önüne koyduğu bu hedeflere ulaşmak için mücadele edecektir. Kürt parti ve örgütlerinin özgürce çalışabilmesini savunmalıyız. Kürt ulusunun birliği sürecine yönelen her türlü saldırıya karşı çıkmalı, halkın ulusal demokratik istemlerine destek vermeliyiz.

Bu bağlamda, önümüzdeki dönemde şu etkinlikleri yaşama geçirmeyi amaçlamalıyız:

- a- Kürt politik çevreleri ve Kürt aydınlarıyla birlikte legal yayın faaliyeti için olanaklar yaratmak ve ilişkiler kurmaya yönelmeliyiz.
- b- Devlet terörünün en somut biçimlerine yönelmeli, onları ortaya çıkarabilecek çeşitli girişimleri örgütlemeliyiz. Bu amaçla örneğin, Diyarbakır cezaevinde katledilen Necmettin Büyükkaya ve arkadaşlarının davasının yeniden açılmasını sağlamak için aktif bir çalışma yürütmeliyiz. Yine halkın seçtiği ama Kürt olduğu için bir türlü benimsenmeyen, baskıyla karşılanan Diyarbakır Belediye Başkanı Mehdi Zana'ya yapılan hukuki haksızlığı ortadan kaldırmayı amaçlayan bir mücadeleyi öteki politik güçler ve aydınlarla beraber örgütlemeli, Mehdi Zana ile dayanışma içine girmeliyiz. Diğer yandan, Yeşilyurt köyünde görüldüğü gibi ulusal baskının soysuzlaşan örneklerini ortaya çıkarmalı, bu tür olayları toplumun gündemine getirmeye çalışmalıyız.
- c- Kürt kültürü, folklörü, müziği ve sanatı üzerindeki baskı ve yasakları kırmayı hedeflemeliyiz. Bu yönde ilk adımlar olarak Kürt kültür ve folklörü için örgütlenmeye gitmeliyiz. Diğer güçlerle birlikte Nevroz kutlamaları (şenlikler de düzenleyerek) planlamalıyız.
- d- Kürtçe yayın basımı için ülkede maddi ve teknik ön hazırlıkların yapılmasına başlamalıyız.
- e- "Özgür Gelecek", "Medya Güneşi" ve benzeri Kürt basını üzerindeki baskıya karşı koyma ve dayanışma örgütlemeliyiz.
- f- Kürt sorunu konusunda geniş kesimlerle bir tartışmayı Adımlar dergisi vasıtasıyla sürdürmeliyiz.
- g- Irak'tan gelen Kürt mültecilerine gıda, giysi, sağlık ve hukuki sorunlarının çözümü konusunda girişimde bulunmalıyız.
- h- Uluslararası insan hakları forumlarını, Avrupa Parlamentosunu, öteki uluslararası kurumları Kürt halkının varlığının ve ulusal demokratik haklarının tanınması için hükümete baskı yapmaya yöneltici bir çalışma sürdürmeliyiz. Bütün bu kurumları kamuoyunu oluşturmaları amacıyla hızlı bilgilendirmeyi sağlayacak bir örgütlenmeye gitmeliyiz. Kardeş partilerin bu alanda aktif desteğini almaya uğraşmalıyız.

SARGIN VE KUTLU'YA ÖZGÜRLÜK KAMPANYASI

Gerek politik ortam gerekse mahkemedeki hukuki durum gözönüne alındığında, Sargın ve Kutlu yoldaşların tahliye edilmesini sağlamanın olanaklı olduğu görülmektedir. Ama onun için etkili bir faaliyet göstermek zorunludur.

TBKP MK İkinci Toplantısı bu durumu dikkate alarak somut bir kampanya yürütülmesini kararlaştırır.

Kampanyanın birinci aşaması Mart ayında başlayarak Mayıs ayında tamamlanmalıdır. Önce 24 Mart'taki duruşma ve sonraki duruşma günleri kampanyanın zirve noktaları olmalıdır.

Sargın ve Kutlu'ya özgürlük, Kutlu Sargın serbest bırakılmalıdır, fikirleri etrafında çok çeşitli faaliyetler yürütülmeli, kamuoyu oluşturulmaya çalışılmalıdır.

Her bir parti örgütü bu karar doğrultusunda kendi görevlerini saptamalıdır. Kampanya ancak bütün gücümüz bu hedefe seferber edilirse başarılı olabilir.

TÜRKİYE SOSYAL İSTİSMARŞIRMA KKFİ
TÜSTEM ARŞİV TARİH

KADIN ÇALIŞMASI ÜZERİNE KARAR

Partimizin en zayıf olduğu alanlardan biri kadın sorununa ilişkin çalışmalardır. Bu konuda partimize ayrıntılı bir program gereklidir. Parti Alternatif Programımızdaki yaklaşımların daha geliştirilip somutlanmasına sağlayacak, bu alandaki parti çalışmasının politik yönlendirilmesine temel olabilecek bir program, bir tür eylem programı hazırlanmalıdır.

Bu amaçla ülkedeki kadın aparatı görevlendirilmelidir. Bu organ bu çalışmada yer alabilecek yoldaşları bir araya getirerek ülke dışındaki yoldaşlardan da katkı alarak bu çalışmayı sonuçlandırmalıdır.

Bu çalışmalar, mümkün olduğunca dışımızdakilere de açık tartışma ortamında yürütülmeli, mükemeliyat aranmamalı, ürün vermeye dönük olmalıdır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARASTIRMA YAKFI

EKSİK OLAN POLİTİKAMIZI GELİŞTİRMEK İÇİN

Kongrede onaylanan programımızdaki yaklaşımların birçok bakımdan geliştirilmeye muhtaç olduğu açıktır. Özellikle somut politik çalışma alanları sözkonusu olduğunda, bu ihtiyaç daha çok hissedilmektedir.

O nedenle önümüzdeki aylarda aşağıdaki konularda çeşitli araçlarla yürütülecek tartışmaların açılması çok yararlı olacaktır.

- Türkiye'nin AT'na üyeliği konusunda nasıl tutum alınmalı?
- Kürt ulusal sorununun adil, barışçı, demokratik çözümü yönündeki politikanın netleştirilmesi.
- Kadın sorunu.
- 1990'lı yıllarda Sendika anlayışı.
- Çağdaş Komünist Partisi nasıl bir partidir?
- Kültür politikası.
- Bilimsel Teknik Devrimin Türkiye üzerindeki etkileri ve BTD'den etkin biçimde yararlanmak için alternatif politika.
- Yığınlar içinde yeni çalışma tarzı.
- Solun alternatif ekonomik programı.
- Ekolojik gelişme sorunu.
- Gençlik politikası.

Bu tartışmalar başlıca parti yayınlarında yürütülmelidir. Ayrıca gerek yurtdışında, gerekse Türkiye'de panel ve konferanslar örgütlenebilir. Sonuçlar, kitap haline getirilebilir.

Tartışmaya yalnız komünistler değil, çok geniş bir görüşler yelpazesinden insanlar, örgüt temsilcileri, uzmanlar çekilebilmelidir.

PB bu konuda somut bir plan ve işbölümü yapmalı, bütün konularda hazırlıklara başlanmalı ve Nisan ayından başlamak üzere belli bir sırayla tartışmalar gündeme gelmelidir.

YAYINLARI MALİ AÇIDAN GÜÇLENDİRMEK İÇİN KARAR

Bugün yayıncılığımız çok yönlü bir çeşitlilik göstermekle birlikte, tüm alanlarda büyük mali sorunlarla karşı karşıyadır. Mali sorunlar yayınlarımızın etkinliğini ve niteliğini geliştirmeyi önlemekle kalmayıp yayınlanma olanaklarını ortadan kaldıran ciddiyettedir.

Sorunun bir ölçüde çözümüne yönelik olarak, yayınlarımızın maddi-teknik altyapısını oluşturmak ve geliştirmekle görevli şirketin hisse senetlerinin satışı bir olanaktır. Bu, belirli bir fon oluşturmak için elimizdeki en acil ve önemli araçtır.

Yurt içinde ve Yurt dışında tüm parti örgütlerimiz yayınlarımıza çeşitli teknik ve mali olanaklar yaratmak amacıyla önlerine somut hedefler (hisse senedi satışı, dizgi-kompütör satın alma vb.) koyup mali kampanya yürütmelidir. Önümüzdeki kısa süre içinde, kaynakların ve olanakların buna yöneltilmesinin gereği vardır.

Gösterilecek özverinin büyüklüğü ve yayınlara fon oluşturan bir çalışma biçiminde kendisini göstermesiyle, yayınlarımız yaşadıkları tıkanıklıktan kurtarılıp, birlik yasallaşma yenilenme hedeflerine daha uyumlu hale getirilebilecektir. Yayınlarda çalışan görevli yoldaşlarımıza düşen, büyük özverilerle toplanan bu fonu en akılcı biçimde kullanmak, planlı çalışmak ve yeniden aynı olumsuz sürece girmenin önünü almaktır.